

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Іванущенко Сергій Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про перевірку на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині четвертій статті 35, статті 64 Конституції України:

1) окремих приписів Закону України „Про альтернативну (невійськову) службу“ від 12 грудня 1991 року № 1975–ХІІ (далі – Закон № 1975), а саме:

– частини першої статті 1, якою визначено: *„Альтернативна служба є службою, яка запроваджується замість проходження строкової військової служби і має на меті виконання обов'язку перед суспільством“*;

– статті 2, відповідно до якої: *„Право на альтернативну службу мають громадяни України, якщо виконання військового обов'язку суперечить їхнім релігійним переконанням і ці громадяни належать до діючих згідно з законодавством України релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю“*;

– частини першої статті 4, згідно з якою: *„На альтернативну службу направляються громадяни, які підлягають призову на строкову військову службу і особисто заявили про неможливість її проходження як такої, що суперечить їхнім релігійним переконанням, документально або іншим чином підтвердили істинність переконань та стосовно яких прийнято відповідні рішення“*;

2) Закону № 1975 у цілому.

Автор клопотання вважає, що Закон № 1975 у цілому та, зокрема, його вказані приписи суперечать принципу юридичної визначеності (як складовій принципу верховенства права), а також порушують його „право мати релігійні переконання, несумісні із виконанням військового обов'язку та право на заміну виконання військового обов'язку альтернативною (невійськовою) службою“, право на свободу та особисту недоторканність (частина перша статті 29 Конституції України), право на повагу до його гідності та право не піддаватися покаранню, що принижує гідність (частини перша, друга статті 28 Конституції України).